

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΤΙΣ 24 ΜΑΗ 2008

Συνάδελφοι,

Καθημερινά, όλο και περισσότερο δυσκολεύει η ζωή της εργατικής τάξης. Η ανεργία, η ακρίβεια πολλαπλασιάζουν τη φτώχεια, τη μιζέρια, την εξαθλίωση. Οξύνεται η επίθεση της εργοδοσίας. Μισθοί, μεροκάματα, Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, βρίσκονται στο στόχαστρο της.

Καθημερινά, με την τρομοκρατία της ανεργίας, της απόλυσης υποχρεώνονται χιλιάδες εργάτες να δουλεύουν πολύ κάτω από τις συμβάσεις ακόμα και της εξευτελιστικής σύμβασης της ΓΣΕΕ. Το εφτάωρο – οχτάωρο είναι σε πολλές περιπτώσεις ζητούμενο στους χώρους δουλειάς. Συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι η όξυνση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Δεν χωράει αμφιβολία πως έρχονται τα χειρότερα.

Το κεφάλαιο γίνεται όλο και πιο επιθετικό, η αύξηση της κερδοφορίας του είναι συνυφασμένη με τη χειροτέρευση της θέσης της εργατικής τάξης. Η εξασφάλιση κερδών, καλύτερων όρων ανταγωνισμού, έχουν άμεση εξάρτηση από το επίπεδο ζωής της εργατικής τάξης, από την επιτάχυνση και εφαρμογή των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων. Με λίγα λόγια, όσο θα χειροτερεύει η ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας, τόσο θα αυγατίζουν τα κέρδη του κεφαλαίου. Αυτό το γαιϊτανάκι δεν έχει τελειωμό.

Τα προβλήματα οξύνονται και πολλαπλασιάζονται. Η ακρίβεια, το ασφαλιστικό, η υγεία, η παιδεία, η στέγη, είναι βασικά ζητήματα που καθορίζουν το επίπεδο ζωής της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Παράλληλα, είναι και βασικοί τομείς που το κεφάλαιο επενδύει για να συσσωρεύσει πλούτο, δηλαδή να παίρνει πίσω το ήδη πενιχρό μεροκάματο του εργάτη.

Κοιτώντας πίσω, το τελευταίο μόνο οκτάμηνο, θα διαπιστώσουμε ότι το Ασφαλιστικό δεν ήταν η αρχή και το τέλος της αντεργατικής επίθεσης. Συνοδεύτηκε αμέσως με την εξευτελιστική σύμβαση του ενός ευρώ που υπέγραψαν ΓΣΕΕ – ΣΕΒ, κατ' εντολή των κομμάτων της πλουτοκρατίας, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, την έκθεση Κουκιάδη, πρώην βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, με εντολή της κυβέρνησης, που προτείνει μέτρα ευελιξίας στην αγορά εργασίας όπως μικρότερες αποζημιώσεις, απελευθέρωση των απολύσεων, μετατροπή των συμβάσεων πλήρους εργασίας σε μερικής απασχόλησης.

Τη συνέχιση της επίθεσης στην Παιδεία, με στόχο την επιτάχυνση της καθιέρωσης των ιδιωτικών Πανεπιστημίων, της υποβάθμισης και της εμπορευματοποίησής της.

Την εφαρμογή της κάρτας παροχών του ΙΚΑ, έστω και πιλοτικά σε δύο νομούς. Δηλαδή ο ασφαλισμένος θα αρρωσταίνει όσο του επιτρέπει η κάρτα.

Συνάδελφοι,

Τα αντιλαϊκά μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση δεν αφορούν μόνο τους οικοδόμους. Βασανίζουν συνολικά την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα, την εργαζόμενη αγροτιά, τους μικροεπαγγελματιοβιοτέχνες.

Παρόμοια κατάσταση αντιμετωπίζουν και οι εργαζόμενοι στην Ευρώπη και σ' όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. **Είναι απαίτηση του κεφαλαίου, για να περιορίσει το «εργατικό κόστος», για να διευκολύνεται στον ανταγωνισμό.** Γι' αυτό το λόγο, αυτά τα αντιλαϊκά μέτρα παίρνονται από κυβερνήσεις φιλελεύθερες, σοσιαλδημοκρατικές, κυβερνήσεις συνασπισμού, κεντροδεξιές ή κεντροαριστερές.

Με την έννοια αυτή, στην επικαιρότητα μπαίνει μόνιμα το ζήτημα: **Προσαρμογή στις ανάγκες του κεφαλαίου ή σύγκρουση, διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών της εργατικής τάξης;**

Αποδοχή του αποπροσανατολιστικού συνθήματος «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός ή ο άνθρωπος πάνω από τα κέρδη» που οδηγεί, στη διαχείριση του συστήματος, την υποταγή και χειραγώγηση της εργατικής τάξης στις ανάγκες του κεφαλαίου ή ανάπτυξη της ταξικής πάλης για να ανακόψουμε την επίθεση του κεφαλαίου, να κατακτήουμε δικαιώματα, να δημιουργούνται προϋποθέσεις για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο;

Αυτό το ζήτημα συνάδελφοι, θα είναι μόνιμα μπροστά μας και πάνω σ' αυτό θα κρίνεται κάθε πολιτική δύναμη, κάθε συνδικαλιστική παράταξη από τη στάση και τον ρόλο που θα παίζει στην διαδικασία επίτευξης αυτού του στόχου.

Συνάδελφοι,

Μέρος όλων των προβλημάτων που καταγράψαμε κι έχουν άμεση σύνδεση μεταξύ τους είναι το ζήτημα της **Υγείας** και σ' αυτό θέλουμε να επικεντρώσουμε στη σημερινή Ολομέλεια της Διοίκησης, να οργανώσουμε τη δουλειά μας παραπέρα.

Δεν βάζουμε για συζήτηση ένα πρόβλημα άγνωστο ή που προέκυψε σήμερα. Είναι ζήτημα που βαθμιαία οξύνεται και αγκαλιάζει όλο και πλατύτερες λαϊκές δυνάμεις.

Κάνοντας μια αναδρομή προς τα πίσω θα διαπιστώσουμε ότι η δημόσια Υγεία, οι παροχές των ασφαλιστικών οργανισμών τα τελευταία 30 χρόνια συνέχεια υποβαθμίζονται. Κι ενώ συρρικνώνονται οι κοινωνικές παροχές, παράλληλα αναπτύσσεται ο τομέας της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στο χώρο γενικά της Υγείας. Τα κέρδη που αποκομίζουν από τα λαϊκά στρώματα είναι αστρονομικά. Όσο αυτή η αντίθεση οξύνεται, τόσο γίνεται πιο ορατός, καθарός, ο ταξικός χαρακτήρας αυτού του κεφαλαιώδους προβλήματος. Το ζήτημα της Υγείας είναι άμεσα συνδεδεμένο με το επίπεδο ζωής του λαού σε όλους τους τομείς δραστηριότητας.

Εμείς σαν κλάδος, αλλά και οι άλλοι εργαζόμενοι έχουμε τεράστιες εμπειρίες. Ποιες είναι για παράδειγμα οι συνθήκες Υγιεινής στους χώρους εργασίας;

1. Οι γιατροί εργασίας είναι ανύπαρκτοι. Για όλη την Ελλάδα είναι μόλις 56!
2. Οι επαγγελματικές ασθένειες στην κυριολεξία θερίζουν τον κλάδο.
3. Χρέη νοσοκόμου, στις περισσότερες περιπτώσεις, κάνουν άσχετοι ή οι ίδιοι οι εργοδότες.
4. Ασθενοφόρο δεν υπάρχει κι όπου υπάρχει, είτε δεν έχει οδηγό, είτε δεν λειτουργεί γιατί έχει μηχανολογικά προβλήματα.

5. Δεν υπάρχει ιατρείο για τις πρώτες ανάγκες, εξοπλισμένο με τα απαραίτητα φαρμακευτικά είδη.
6. Ποιος καθορίζει την καταλληλότητα του εργασιακού περιβάλλοντος; Όλοι είναι ανεύθυνοι και «το μάρμαρο το πληρώνουν» οι εργαζόμενοι.
7. Ανύπαρκτες είναι οι απαραίτητες ιατρικές εξετάσεις των εργαζομένων ακόμα και στους πιο επιβαρηνμένους χώρους δουλειάς. Αποτέλεσμα, η έλλειψη της πρόληψης να οδηγεί χιλιάδες εργαζόμενους στην καλύτερη περίπτωση στην αναπηρική σύνταξη και στη χειρότερη στον άλλον κόσμο.

Πέρα όμως από τους χώρους δουλειάς το πρόβλημα της Υγείας είναι συνδεδεμένο με δραστηριότητες και τομείς της κοινωνικής ζωής, με τον Αθλητισμό, τη διατροφή, το σχολείο κ.ά. Αφορά σημαντικά τις γυναίκες και τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ειδικά στην αναπαραγωγική ηλικία, αφορά τα παιδιά και την προληπτική μέριμνα που επιβάλλεται να έχουν, γενικά τη ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας.

Απ' αυτή την άποψη **δεν είναι ένα πρόβλημα που αφορά μόνο τους εργαζόμενους στο χώρο της Υγείας**. Αντίθετα, είναι ένα ιδιαίτερα σοβαρό μέτωπο πάλης, που **αφορά συνολικά την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα**.

Όλοι οι οικοδόμοι, αλλά και κάθε εργαζόμενος κουβαλάει τραυματική εμπειρία από τις παρεχόμενες υπηρεσίες των ταμείων και το ξεπαράδισμα στα ιδιωτικά ιατρεία και νοσοκομεία:

- Ατελείωτες ουρές και καυγάδες στα ιατρεία του ΙΚΑ,
- Κλείσιμο ραντεβού μετά από 2-3 μήνες,
- Απογευματινά ιατρεία,
- Ράντζα στους διαδρόμους των νοσοκομείων,
- Φακελάκια, και η ταλαιπωρία δεν έχει τέλος.

Γι' αυτή την κατάσταση ευθύνη έχουν τα κόμματα της εξουσίας, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, ευθύνη έχουν και τα κόμματα που ευθυγραμμίζονται μαζί τους, ΣΥΝ & ΛΑΟΣ, γιατί υπερασπίζονται την ιδιωτική πρωτοβουλία στο χώρο της Υγείας, δηλαδή την εμπορευματοποίηση ενός αγαθού που θα έπρεπε να παρέχεται δωρεάν.

Συνάδελφοι,

Να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Η δουλειά που αναπτύξαμε όλο το προηγούμενο διάστημα για την Κοινωνική Ασφάλιση είναι πρόπλασμα για να αναδείξουμε το πρόβλημα της Υγείας. Κι αυτό γιατί στην προπαγάνδα μας, αναδεικνύαμε ότι **η Κοινωνική Ασφάλιση** δεν περιορίζεται στενά στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και το ύψος της σύνταξης. **Είναι ένα συνολικό αντιδραστικό πακέτο που περιέχει τα συνταξιοδοτικά, αλλά και τα ζητήματα Υγείας** (ιατρική, νοσοκομειακή, φαρμακευτική περίθαλψη) ενταγμένο στην γενικότερη επίθεση του κεφαλαίου σε όλους τους τομείς της ζωής της εργατικής τάξης.

Ενημερώσαμε και προετοιμάσαμε τους εργαζόμενους ότι αυτή η επίθεση στο διάβα της θα ισοπεδώσει και θα συμπαρασύρει κάθε κοινωνική παροχή.

Αυτή η θέση μας επιβεβαιώνεται στη ζωή και από το προωθούμενο από την Κυβέρνηση **νομοσχέδιο για την Πρωτοβάθμια φροντίδα Υγείας**,

που προβλέπει:

1. Τη μεταφορά της ευθύνης του Κράτους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση (Δήμους), στις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, σε διάφορες φιλανθρωπικές οργανώσεις.
2. Την καθιέρωση της **ηλεκτρονικής κάρτας παροχών** που, όπως αναφέραμε, εφαρμόζεται ήδη πιλοτικά σε δύο νομούς. Με αυτήν θα υποχρεώνει τους ασφαλισμένους να αγοράζουν υπηρεσίες και φάρμακα μέχρι ένα συγκεκριμένο ποσό. *Δηλαδή*, ο ασφαλισμένος θα αρρωσταίνει ανάλογα με το ύψος των παροχών που είναι φορτωμένη η κάρτα του. Είναι μέτρο απάνθρωπο και αντιδραστικό, μεταφέρει το δικαίωμα στην Υγεία, τη ζωή, στην καλή διαχείριση του δικαιούχου της κάρτας. Λειτουργεί σε ανταποδοτική βάση, αφού καθορίζεται από τις δυνατότητες του ταμείου και βεβαίως αργότερα θα καθορίζεται και με τις εισφορές του εργαζόμενου και την οικογενειακή κατάσταση. *Δηλαδή*, ένας οικοδόμος που λόγω ανεργίας, καιρικών συνθηκών κλπ. έβαλε 40-50 ένσημα επί της ουσίας δεν θα έχει να λαβαίνει για ιατρική, φαρμακευτική περίθαλψη.
3. Χρόνια τώρα, τόσο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όσο και της ΝΔ και οι Διοικήσεις των ασφαλιστικών οργανισμών, με πρωτοστατούντα το ΙΚΑ, μας βομβάρδιζαν με την πολυφαρμακία, την ανεξέλεγκτη συνταγογράφηση, τους γιατρούς που κάνουν κομπρεμή με φαρμακεία και εταιρίες. Σήμερα έρχεται η κυβέρνηση να σερβίρει την ουσία όλης αυτής της προπαγάνδας με τα **ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΩΝ**. *Δηλαδή*, οι ιατρικές πράξεις και τα φάρμακα θα είναι προκαθορισμένα πακέτα που θα στηρίζονται σε έρευνες φαρμακευτικών και άλλων εταιριών με κριτήριο πάντα το κέρδος.

Συνάδελφοι,

Αυτά τα μέτρα θα επιβαρύνουν την ήδη άσχημη κατάσταση στο χώρο της Υγείας. Οι ουρές στα ιατρεία θα μεγαλώσουν. Το δικαίωμα να κάνει ο ασθενής μια εξέταση θα επιμηκυνθεί στους 2-3 μήνες. Τα φάρμακα που θα συνταγογραφούνται θα είναι ακόμα πιο υποβαθμισμένα. Τα φακελάκια στα νοσοκομεία θα πολλαπλασιαστούν. Συγχρόνως, βέβαια θα πολλαπλασιαστούν από τη μια αυτοί που θα απευθύνονται στα ιδιωτικά ιατρικά κέντρα, νοσοκομεία και γιατρούς και από την άλλη αυτοί που θα αργοπεθαίνουν αβοήθητοι.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι τόσο η σημερινή, όσο και η προηγούμενη κυβέρνηση έπαιξαν το **ρόλο του ατζέντη** για την ενίσχυση της κερδοφορίας του κεφαλαίου στο χώρο της Υγείας.

Είναι χαρακτηριστικά τα οικονομικά μεγέθη που βλέπουν κατά καιρούς το φως της δημοσιότητας. *Για παράδειγμα*, το 1999 τα έσοδα των δημοσίων νοσοκομείων προέρχονταν σε ποσοστό 75,98% από τα νοσήλια των ταμείων και σε ποσοστό 8,19% από τον κρατικό προϋπολογισμό. Το 2006 τα έσοδα από τα νοσήλια των ταμείων έφθασαν 82,19% και η κρατική χρηματοδότηση μειώθηκε στο 3,5%.

Έχουμε δηλαδή μια σταδιακή μείωση των κρατικών δαπανών στη νοσοκομειακή περίθαλψη που καλύπτεται από την αφαιμάξη των ταμείων και των ασφαλισμένων. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τα παρακάτω στοιχεία: Το διάστημα 1989-2004 οι δαπάνες που κατέβαλαν οι εργαζόμενοι στον τομέα της Υγείας από 42,6% έφθασαν στο 46,1% και το 2006 έφθασαν στο 48,5% του συνόλου των δαπανών για την Υγεία. Αυτό μεταφράζεται ότι το 2006 οι λαϊκές οικογένειες πλήρωσαν το αστρονομικό ποσό των 7,49 δις ευρώ.

Από την άλλη ο τζίρος των ιδιωτικών επιχειρήσεων την περίοδο 1997 – 2004 αυξήθηκε κατά 134% και το 2005 κατά 12,2%.

Συνάδελφοι,

Αυτή η κατάσταση θα οξύνεται όσο το δικαίωμα στην Υγεία αντιμετωπίζεται σαν εμπόρευμα για να πλουτίζουν μια κάστα κεφαλαιοκράτες. Θα οξύνεται όσο τα κόμματα της εξουσίας, ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, θα αποκτούν εκλογική δύναμη και πολιτική επιρροή.

Πρέπει να χτυπηθεί και να καταδικαστεί αυτή η πολιτική και οι φορείς της. Είναι εχθρική για την εργατική τάξη, το λαό γενικότερα.

Είναι αντιδραστική και ενισχύει την επιχειρηματική δραστηριότητα η θέση που υποστηρίζουν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ και ΛΑΟΣ για την συνύπαρξη ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και την δήθεν ανάπτυξη του ανταγωνισμού μεταξύ τους. Αυτή η θέση δεν ενισχύει μόνο το κεφάλαιο, αλλά οδηγεί και την εργατική τάξη στην εγκληματική αντίληψη ότι μπορεί να έχει κέρδη το κεφάλαιο και παράλληλα να υπάρχει σύστημα Υγείας προς όφελος του λαού.

Η συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα Υγείας μπορεί να υπάρξει μόνο στη βάση της λειτουργίας του δημόσιου τομέα ως ατζέντη για την εξασφάλιση πελατείας στον ιδιωτικό τομέα. Ορισμένα παραδείγματα από τη σημερινή κατάσταση επιβεβαιώνουν αυτήν τη θέση:

- Από τους 323 μαστογράφους μόνο οι 52 (16%) είναι εγκαταστημένοι σε δημόσια νοσοκομεία. Πόσοι από αυτούς δουλεύουν είναι άλλο ζήτημα.
- Από τους 199 αξονικούς τομογράφους το Δημόσιο κατέχει τους 48 (24%). Πολλοί από αυτούς υπολειτουργούν.
- Από τις 109 γ-κάμερες (για σπινθηρογραφήματα) οι 38 (25%) είναι στο δημόσιο.
- Η αναλογία των μαγνητικών τομογράφων και υπερηχοτομογράφων κατά τα 3/4 ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα.
- Παραμένουν κλειστά 150 κρεβάτια στις μονάδες εντατικής θεραπείας (ΜΕΘ) στα δημόσια Νοσοκομεία λόγω έλλειψης προσωπικού και την ίδια στιγμή ενοικιάζονται από τα ασφαλιστικά ταμεία ΜΕΘ σε ιδιωτικές μονάδες υγείας.

Και με αυτά τα στοιχεία αποδεικνύεται περίτρανα ότι **η συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι σχέση ισχυροποίησης των επιχειρήσεων, της κερδοφορίας των καπιταλιστών σε βάρος του λαού.**

Δε μπορεί καμιά κυβέρνηση σοσιαλδημοκρατική – φιλελεύθερη – κεντροαριστερή ή κεντροδεξιά να βάλει κανόνες στην λειτουργία του ιδιωτικού τομέα.

Δε μπορεί να λύσει αυτή τη βασική αντίθεση, από την μια να συσσωρεύεται τεράστιος πλούτος και από την άλλη να πεθαίνει ο λαός από την έλλειψη ιατρικής, φαρμακευτικής, νοσοκομειακής περίθαλψης.

Λύση μπορεί να δώσει μόνο μια εξουσία με κυβέρνηση που στο κέντρο της πολιτικής της θα έχει τις λαϊκές ανάγκες και όχι την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Οι κορόνες που πετούν για **δωρεάν τάχα σύστημα Υγείας** είναι λόγια του αέρα και αυτό γιατί:

Δε μπορεί να υπάρξει δωρεάν Υγεία χωρίς τη πλήρη χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Δε μπορεί να υπάρξει δωρεάν Υγεία και να επιβαρύνονται τα ασφαλιστικά ταμεία με την χρηματοδότηση της.

Δε μπορεί να υπάρξει δωρεάν Υγεία χωρίς την κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της Υγείας και Πρόνοιας.

Να λοιπόν γιατί στον βαθμό που θα καταδικαστούν αυτές οι πολιτικές και οι φορείς τους, θα δημιουργούνται καλύτερες προϋποθέσεις για την διεκδίκηση Δημόσιας και Δωρεάν Πρόνοιας και Υγείας, με βάση τις ανάγκες του λαού και την πρόοδο της επιστήμης:

- ⇒ **Αποκλειστικά Δημόσιο, ενιαίο, δωρεάν, καθολικό σύστημα Υγείας – Πρόνοιας, αναπτυγμένο σε όλες τις βαθμίδες, ώστε να καλύπτει πλήρως τις ανάγκες των λαϊκών οικογενειών.**
- ⇒ **Κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της Υγείας – Πρόνοιας.**
- ⇒ **Κατάργηση των εισφορών των εργαζομένων στον κλάδο Υγείας των ασφαλιστικών ταμείων και κάθε μορφής συμμετοχής (νοσήλια, εισιτήρια) ή άλλες προϋποθέσεις (ένσημα) για την υγειονομική φροντίδα και περίθαλψη.**
- ⇒ **Πλήρη χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό και τους εργοδότες.**
- ⇒ **Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων Σιούφα – Ρέππα – Πετραλιά.**
- ⇒ **Συγκρότηση κρατικού σώματος γιατρών εργασίας και τεχνικών ασφαλείας, πλήρως στελεχωμένου με το ανάλογο επιστημονικό και διοικητικό προσωπικό (γιατροί και μηχανικοί Εργασίας, νοσηλευτές, επισκέπτες Υγείας, επιθεωρητές κλπ) που θα λειτουργεί στο Κέντρο Υγείας κάθε περιοχής.**
- ⇒ **Κατάργηση των Εξωτερικών Υπηρεσιών Προστασίας Πρόληψης (ΕΞΥΠΠ) του επαγγελματικού κινδύνου.**
- ⇒ **Ανάπτυξη της ειδικότητας των γιατρών Εργασίας και οργάνωση ειδικών μονάδων που θα ασχολούνται με την διερεύνηση, διάγνωση και αντιμετώπιση των επαγγελματικών ασθενειών.**
- ⇒ **Προσανατολισμός των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους στον ουσιαστικό έλεγχο της εργοδοτικής ευθύνης, για τη ουσιαστική εφαρμογή των κανονισμών και της νομοθεσίας για την εργασιακή υγεία και ασφάλεια.**
- ⇒ **Πλήρης ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου με την καταβολή εργοδοτικής εισφοράς, στο πλαίσιο του δημόσιου συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.**

Συνάδελφοι,

Όπως είπαμε στην αρχή δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Η συζήτηση όμως σήμερα θα είναι πιο εξειδικευμένη. Πιο συγκεκριμένα θα δούμε την οργάνωση της δουλειάς μας.

Δεν επιδιώκουμε μια περιστασιακή καμπάνια. **Στόχος μας είναι**, να οργανώσουμε δουλειά με προοπτική, να συσπειρώσουμε δυνάμεις γύρω από αυτό το θέμα.

Να οργανώσουμε παρεμβάσεις μαζί με άλλους φορείς και εργαζόμενους, στα τοπικά υποκαταστήματα του ΙΚΑ, σε νοσοκομεία, κέντρα Υγείας, σε Νομαρχίες, Δήμους κτλ.

Για παράδειγμα, με αιχμή τις δυσκολίες που παρουσιάστηκαν σε ορισμένες περιοχές στην καταβολή του δώρου με το πρόβλημα των εκκαθαριστικών, τις ουρές που παρουσιάζονται στα ιατρεία του ΙΚΑ, το κλείσιμο των ραντεβού με γιατρούς που φθάνει τους 1-2 μήνες, μπορούμε να ξεκινήσουμε δουλειά ανοίγοντας βέβαια συνολικά το ζήτημα της Υγείας και στη βάση των δικών μας προτάσεων.

Να αναδείξουμε τα προβλήματα που υπάρχουν στις νέες ηλικίες, στα νέα παιδιά, στα νέα ζευγάρια, που πληρώνουν πανάκριβα την απόκτηση ενός παιδιού.

Να ανοιχτούμε στους οικοδόμους, που με τη αύξηση των ενσήμων **από τα 40 στα 80 και το 2010 στα 100** τους στέλνουν στα δόντια των επιτηδίων για να αγοράσουν πανάκριβα παροχές που έτσι και αλλιώς δικαιούνται να έχουν από τον ασφαλιστικό τους φορέα. Στους συνταξιούχους που η μισή και πλέον σύνταξη πάει στα φάρμακα στους γιατρούς κλπ.

Ιδιαίτερη δουλειά να αναπτύξουμε στους οικονομικούς μετανάστες. Όχι μόνο στη βάση ότι πρέπει να παλέψουμε για δωρεάν Υγεία, αλλά πρέπει να αποκτήσουν ασφαλιστική συνείδηση με την έννοια ότι το ένσημο είναι μέρος του ημερομισθίου τους και η αφαίρεση του από τον εργοδότη σημαίνει αύξηση της απλήρωτης εργασίας, δηλαδή αύξηση των κερδών και παράλληλη αύξηση της εκμετάλλευσης.

Στη βάση αυτή, πρέπει να συνεδριάσουν τα Διοικητικά Συμβούλια των Συνδικάτων μας, να οργανώσουν τη δουλειά μεθοδικά, με έλεγχο και σχέδιο.

Να γίνουν περιοδείες, ομιλίες σε χώρους δουλειάς, Γενικές Συνελεύσεις, συσκέψεις. Κάθε σωματείο να λειτουργήσει με φαντασία και πρωτοβουλία.

Υλικό θα βγει τις επόμενες ημέρες, που θα έχει τους βασικούς άξονες, για να βοηθήσει στην δουλειά μας.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ***Συνάδελφοι,***

Για την πορεία των Συλλογικών Συμβάσεων είχαμε ενημερώσει την Διοίκηση πριν δύο μήνες περίπου, όπως και τις δυσκολίες που δημιουργεί στην διαπραγμάτευση η υπογραφή από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ τους ενός ευρώ αύξηση.

Έγιναν αρκετές συναντήσεις με τους εργοδότες. Επιμείναμε σταθερά στο πλαίσιο διεκδικήσεων που είχαμε συμφωνήσει στην Διοίκηση.

Σήμερα, η Διοίκηση πρέπει να αποφασίσει αν θα αποδεχτούμε τις τελικές προτάσεις των εργοδοτών ή θα εξετάσουμε την περίπτωση της απόρριψης και την απάντηση με απεργιακές κινητοποιήσεις. Η πρόταση της Εκτελεστικής είναι να προχωρήσουμε σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις κάθε μορφής.